

Κεντρικής Τράπεζας, κάτοικος Φρανκφούρτης επί του Μάιν, Marc van de Velde, μέλος του προσωπικού της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, κάτοικος Usigen-Kransberg (Γερμανία), και Maria Concetta Cerafogli, μέλος του προσωπικού της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, κάτοικος Φρανκφούρτης επί του Μάιν, εκπροσωπούμενοι από τους δικηγόρους N. Pflüger, R. Steiner και S. Mittländer, με αντικείμενο αίτηση αναίρεσης κατά της διατάξεως που εξέδωσε στις 24 Οκτωβρίου 2000 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα) στην υπόθεση T-27/00, Επιτροπή Προσωπικού της ΕΚΤ κ.λπ. κατά ΕΚΤ (Συλλογή Υπ. Υπ. 2000, σ. I-A-217 και II-987), με την οποία ζητείται η εξαφάνιση της διατάξεως αυτής, όπου ο έτερος διάδικος είναι η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (εκπρόσωποι: C. Zilioli, V. Saintot και M. López Torres), το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους C. Gulmann, πρόεδρο τμήματος, F. Macken (εισηγητή) και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 13 Σεπτεμβρίου 2001 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης.
- 2) Καταδικάζει την Επιτροπή Προσωπικού της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, τον J. Priesmann, τον M. van de Velde και την M. C. Cerafogli στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 61 της 24.2.2001.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso-Administrativo, τρίτο τμήμα, με απόφαση της 4ης Οκτωβρίου 2001, στην υπόθεση μεταξύ Colegio de Oficiales de la Marina Mercante Española και Administración del Estado και Asociación de Navieros Españoles (ANAVE)

(Υπόθεση C-405/01)

(2002/C 17/12)

Με απόφαση της 4ης Οκτωβρίου 2001, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 15 Οκτωβρίου 2001, το Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso-Administrativo, τρίτο τμήμα, ζητεί από το Δικαστήριο, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιόν του μεταξύ Colegio de Oficiales de la Marina Mercante Española και Administración del Estado και Asociación de Navieros Españoles (ANAVE), την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής προδικαστικών ερωτημάτων:

- A) Παρέχουν το άρθρο 39 (πρώην άρθρο 48) της Συνθήκης ΕΚ και τα άρθρα 1 και 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 του Συμβουλίου (¹), της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας, στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να προβλέπουν ότι οι θέσεις πλοιάρχου και υποπλοιάρχου των εμπορικών πλοίων τους μπορούν να καταλαμβάνονται μόνο από ημεδαπούς; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως: Μπορεί η αποκλειστικότητα αυτή να διατυπώνεται εν απολύτω (για κάθε κατηγορία εμπορικών πλοίων) ή ισχύει μόνο στις περιπτώσεις στις οποίες προβλέπεται ευλόγως ότι ενδέχεται να είναι αναγκαία η εκ μέρους των πλοιαρχών ή υποπλοιαρχών αποτελεσματική άσκηση επί του πλοίου ορισμένων καθηκόντων δημόσιας εξουσίας;
- B) Αν οι εσωτερικές διατάξεις κράτους μέλους προβλέπουν ότι η κατ' αποκλειστικότητα κάλυψη των εν λόγω θέσεων από ημεδαπούς δεν ισχύει κατ' εξαίρεση για ορισμένες περιπτώσεις εμπορικής ναυσιπλοΐας (που συναρτώνται προς ορισμένους παράγοντες όπως είναι η ολική χωρητικότητα του πλοίου, το φορτίο ή ο αριθμός των επιβατών και τα χαρακτηριστικά του διάπλου) και επιτρέπουν στις περιπτώσεις αυτές την πρόσβαση υπηκόων άλλων κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ενώσεως στις θέσεις αυτές, επιτρέπεται να υπόκειται η πρόσβαση αυτή στην προϋπόθεση αμοιβαιότητας;

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 33.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου του Βελγίου που ασκήθηκε στις 12 Νοεμβρίου 2001

(Υπόθεση C-435/01)

(2002/C 17/13)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον H. Van Lier, άσκησε στις 12 Νοεμβρίου 2001 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Βασιλείου του Βελγίου.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, μη θεσπίζοντας εμπροθέσμως όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για την πλήρη και ορθή εφαρμογή της οδηγίας 96/61/ΕΚ (¹) του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 1996, σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρυπάνσεως, ή εν πάση περιπτώσει μη ανακοινώνοντας στην Επιτροπή τις διατάξεις αυτές, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·

2. να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Λόγω του δεσμευτικού χαρακτήρα του άρθρου 249, τρίτο εδάφιο, ΕΚ τα κράτη μέλη είναι υποχρεωμένα να θεσπίζουν τα αναγκαία μέτρα για τη συμμόρφωσή τους προς τις οδηγίες που τους απευθύνονται, και μάλιστα πριν από τη λήξη της προθεσμίας που τάσσουν οι οδηγίες αυτές. Η προθεσμία που τάσσεται από το άρθρο 21, παράγραφος 1, της οδηγίας 96/61 έληξε στις 30 Οκτωβρίου 1999 χωρίς το Βέλγιο να έχει θεσπίσει τις αναγκαίες διατάξεις.

(¹) ΕΕ L 257, σ. 26.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου του Βελγίου που ασκήθηκε στις 12 Νοεμβρίου 2001

(Υπόθεση C-436/01)

(2002/C 17/14)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον H. Van Lier, άσκησε στις 12 Νοεμβρίου 2001 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Βασιλείου του Βελγίου.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, μη θεσπίζοντας εμπροθέσμως όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για την εφαρμογή της οδηγίας 98/81/ΕΚ (¹) του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 1998, για την τροποποίηση της οδηγίας 90/219/ΕΟΚ (²) για την περιορισμένη χρήση γενετικώς τροποποιημένων μικροοργανισμών, ή εν πάση περιπτώσει μη ανακοινώνοντας στην Επιτροπή τις διατάξεις αυτές, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 98/81.
- να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προβάλλονται οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα που προβάλλονται στην υπόθεση C-435/01 (³), η προθεσμία που τάσσεται από το άρθρο 2 της οδηγίας 98/81 έληξε στις 5 Ιουνίου 2000.

(¹) ΕΕ L 93, σ. 27.

(²) ΕΕ L 117, σ. 1.

(³) Βλέπε σελίδα 8 της παρούσας Εφημερίδας.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 20 Νοεμβρίου 2001

(Υπόθεση C-450/01)

(2002/C 17/15)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την Κα Μαρία Κοντού-Durande Νομικό Σύμβουλο, άσκησε στις 20 Νοεμβρίου 2001 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Η Επιτροπή αιτείται από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι μη θεσπίζοντας στην οριζόμενη προθεσμία τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για να συμμορφωθεί με την οδηγία αριθ. 1999/8/ΕΚ (¹) της Επιτροπής της 18ης Φεβρουαρίου 1999 για την τροποποίηση της οδηγίας 66/402/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί εμπορίας σπόρων δημητριακών προς σπορά, η Ελληνική Δημοκρατία παρέλειψε να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της Συνθήκης και της οδηγίας αυτής.
- να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στη δικαστική δαπάνη.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σύμφωνα με το άρθρο 249, τρίτο εδάφιο της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, οι οδηγίες δεσμεύουν κάθε κράτος μέλος στο οποίο απευθύνονται, όσον αφορά το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα.

Σύμφωνα με το άρθρο 10 πρώτο εδάφιο της Συνθήκης, τα κράτη μέλη λαμβάνουν κάθε γενικό ή ειδικό μέτρο κατάλληλο να εξασφαλίσει την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τη συγκεκριμένη Συνθήκη ή προκύπτουν από πράξεις των οργάνων της Κοινότητας.